První světová válka:

Události v Hostivici

Hostivice

V pamětní knize nejsou uvedeny přesně datované místní události

Naprostý nedostatek potravin řešila rakouská vláda zavedením poukázek zvaných lidově chlebenka, cukřenka, kávenka a podobně. Zrušeny byly až začátkem roku 1922.

V bývalých hostivických prachárnách (nyní za plotem ruzyňského letiště) byla zřízena muniční továrna na výrobu ručních granátů, ve které bylo zaměstnáno několik set žen a dívek z celého okolí. Při výrobě docházelo často k výbuchům, a tak si válka vyžádala i mnoho ženských obětí.

K jednomu z výbuchů šrapnelů došlo v pátek 4. října 1918 v poledne. Čtyři dělnice, včetně osmnáctileté Marie Böhmové, byly zraněny těžce, řada dalších lehce.

Kromě pracháren se v Hostivici nacházela i dělostřelecká zbrojnice v Jiráskově ulici se stálou vojenskou posádkou.

V továrně na šrouby Staněk a Ponec, která zásobovala vojsko, se zachránilo od vojny několik mužů nezbytných pro výrobu. I oni však byli pod vojenským dohledem.

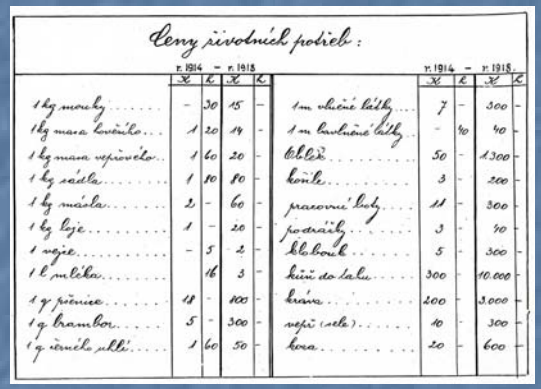

Ceny živočišných potřeb:

	r. 1914 – r. 1918 K	h	K	h		r. 1914 – r. 1918 K	h	K	h
1 kg mouky	–	30	15	–	1 m vlněné látky	7	–	300	–
1 kg masa hovězího	1	20	14	–	1 m bavlněné látky	–	40	40	–
1 kg masa vepřového	1	60	20	–	oblek	50	–	1300	–
1 kg sádla	1	80	80	–	kůně	3	–	200	–
1 kg másla	2	–	60	–	pracovní boty	11	–	300	–
1 kg loje	1	–	20	–	podrážky	3	–	70	–
1 vejce	–	5	2	–	klobouk	5	–	300	–
1 l mléka		16	3	–	kůži do kalu	300	–	10.000	–
1 q pšenice	18	–	100	–	kráva	200	–	3.000	–
1 q brambor	5	–	300	–	vepř (sele)	10	–	300	–
1 q ječmene sklí	1	60	50	–	kůza	20	–	600	–

Ústředna pro krmiva

ve Vídni, I., Trattnerhof čís. I.

Připomínka, jak je třeba sbírati a zužitkovati lesní plody.

Za válečné doby je naprosto nezbytno použíti všech pomocek k výživě a krmivu. Je tudíž nejdůležitější, nesbírati také plody a semena, jež dříve rostou, jakož i houby, třeba by sběrání spojeno bylo s nějakou námahou. Obzvláště vroky, jež nepracují při zmožděnosti, splat vlastenecken povinnost, nashromáždili-li pokud možno nejvíce dívoce rostoucích látek potravních a přírán. Velicí i malí, starí i mladí, sdružení se sbírky, aby dle možnosti usnadnili překaki nejhlíží zimu.

Nesmí bylo školními úřady nařízeno spolupůsobiti hořlivě při sběrce; ale i dětí, jež zdržují se v prázdninách mimo místo své školy, mají povinnost sdružiti se hořlivé sbírky. **Nechť mají otvřeny oči a uši, jež sběratelé na paměti, že ten, v kterýj by jim držitel a vlastenecných obědu dovolil vstoupiti, je samkrouyan majetkem a že je onino každým způsobem šetřiti zvířat i rostlin lesních a chrániti jich od znepokojován a poškození.**

I. Kožité kaštany, tjmové plody, bukvice, žaludy a javorové plody jsou důležité pro svou pícní hodnotu, z části také pro olej, který obsahují. Nejdůležitější se vaříkjší žaludy a bukvice, spasovali se v lese vepři; proto tam, kde nelze tak učiniti, je dlužno sesbírati je.

Všechny plody dlužno sbírati pokud možno za suchých dní, kožité kaštany obvzláště tvrdce, když zcela dozrály. Plody se suší na vzduchu ve větraném prostoru v tenké vrstvě, při čemž se často obracejí, nesmějí se však přehřívati, sušiti na ovoci a spalovnách se pařiti na suchou mísí.

Krmí-li se žaludy a bukvicemi ve vlastním podniku, je třeba, když byly zcela sušeny, je območiti a obojí jako kožité kaštany hořkosti zbaviti, nejlépe vařením a odlitím vody. Všechny lesní plody budte dávány jako silné krmivo toliko v menších množstvích, smíšené s jinou pící. Bakvicemi se koně nekrmí.

Máme-li v úmyslu odvozovati sesbírané plody, nabídneme větší množství jich nejlépe přímo Ústředně pro krmiva, menší množství převezmou venkovské školy na potvrzení a splatu, jež své doby bude dána. Vysoké ceny jmenovaných plodů mohl jsou ubezpečiti držitelům zdarné pobídkou, aby je sbírali, nebo je dali nazmění osobami sbírati. Ústředna pro krmiva zaplatí za 100 kg vždy dle jakosti v nejvyšším případě tyto ceny:

1. kožitých kaštanů . . . . . K 18.—
2. lipových plodů semenných . . . . . K 135.—
3. bukvic . . . . . K 40.— semených K 50.—
4. žaludů . . . . . K 30.— semených K 30.—
5. javorových plodů . . . . . K 90.—

II. **Semena (jádra) tykví, melounu, okurek a slunečnic** nechť kažtý hořlivé sbírá sebrálko pro pícní jich hodnotu, nýbrž i pro obsah oleje. Malá množství nejlépe odevzdají se školám, větší množství zapraví tomu nabídnem se Ústřednímu pro krmiva, jež zaplatí za 100 kg tykvových, melounových a okurkových jader až K 80.—, a 100 kg slunečnicových jader K 55.—, při zvlášť dobré jakosti i více. Tykvová jádra a pecky, bude, když byly vyčištěny, pořízeť vypražení ve vodě a na vzduchu sušena, aby nepřeměnila. Pražit a třebe celou objatých semen je důležito, další tvrdé množství dle možnosti zpracovati na tuk a je tudíž nutno, nechovati i nejmenší množství třebe semen u odvozů školám.

Všechny zde uvedené ceny rozumějí se za 100 kg ze železniční nebo lodní stanice, pro celé, suché, zdravé zboží, prosté klíny, hnilí nebo cizích příměsek, každý druh zvlášť a sobě, bez pytlů. Zabrnají držitelé náhrady za pytle vyšlé. Pytle budte poskytovány od Ústředny pro krmiva. Zboží buď vždy odesláno toprve tehdy, dostane-li od Ústředny pro krmiva vyrozumění o tom, že zboží převzato se toprve v příjezdné stanici a cena stanoví se dle jakosti.

III. **Houby.** Vysoká cena jedlých hub, obzvláště sušených, je známa. Houby, jež se nehodí k jídlu, jež však nejsou jedovaty, možno sušiti jako pící houby, hotkam vodou opařené (vodu jest vyříti), jako pící přídavek k brambořám, kyji dávány napřed. Ústředna pro krmiva, I., Trattnerhof č. I. zaplatí za 100 kg sušených pícních hub vždy dle jakosti až K 25.— a je ochotna zadati kažtému připomínku, jak se sbírají houby.

Též buď hořlivě obeznámi ženi ovoce, jako jahody, maliny, ostružiny, borůvky, plody révy hroznové a. t. d.

Litovice, Brve a Jeneček

26. 7. 1914	zrovna při pouti byla vyhlášena mobilizace
2. 8. 1914	všichni majitelé koní museli předvést své koně k odvodu do Kladna, kde byli ti nejlepší rekvírováni
srpen 1914	mezi prvními povolán do armády obecní strážník František Korbel, za něj drží noční hlídky sami občané
zima 1914/1915	v Litovicích ubytováni v hostincích uprchlíci z Haliče, o jejich zajištění se musela postarat obec
1915	na II. válečnou půjčku upsala obec 3 000 K
únor 1915	vyhlášen státní monopol na zásobování obilím, ustaveny zvláštní komise k soupisu zásob obilí, mouky a osevních ploch
duben 1915	„vlastenecká válečná sbírka kovů" skončila v Litovicích neúspěšně
11. 4. 1915	ustavena tzv. chlebová komise, které v Litovicích předsedal Josef Blažka, řídicí učitel z Jenče
listopad 1915	požár na statku starosty Antonína Šimáčka na Břvech zničil i zásoby obecní mouky, cukru, hrachu a dalších potravin
1916	po odvodech dalších a dalších ročníků branců v obci zůstali prakticky jen ženy, děti a starci
	na válečné půjčky upsala obec 3 500 K
1. 3. 1916	k vojsku povolán starosta Antonín Šimáček, úřad převzal první radní Jaroslav Burgr z Litovic
březen 1916	za povolaného strážníka Františka Rohlu přijat do služby František Černý ze Břvů, starý 65 let, částečně zmrzačelý, protože v obci nebyl nikdo vhodnější
18. 8. 1916	na počest císařových narozenin uspořádána přednáška Rozvoj osvěty národa českého za panování J. V. císaře a krále Františka Josefa I.
1917	na válečné půjčky upsala obec 2 000 K
1918	všeobecná bída a hlad, většina potravin vázána na poukázky, časté rekvizice hovězího dobytka